ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 30.5.2012
COM(2012) 319 final

Σύσταση

ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων της Λιθουανίας για το 2012

και την έκδοση γνώμης του Συμβουλίου σχετικά με το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης της Λιθουανίας για την περίοδο 2012-2015

{SWD(2012) 319 final}

Σύσταση

ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων της Λιθουανίας για το 2012

και την έκδοση γνώμης του Συμβουλίου σχετικά με το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης της Λιθουανίας για την περίοδο 2012-2015

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 121 παράγραφος 2 και το άρθρο 148 παράγραφος 4,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών[1], και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής[2],

Έχοντας υπόψη τα ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[3],

Έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής Απασχόλησης,

Μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στις 26 Μαρτίου 2010, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε με την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη δρομολόγηση της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», μιας νέας στρατηγικής για την ανάπτυξη και την απασχόληση, η οποία, βασιζόμενη στο μεγαλύτερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών, θα εστιαστεί σε νευραλγικούς τομείς στους οποίους απαιτείται δράση ώστε να ενισχυθεί το δυναμικό διατηρήσιμης ανάπτυξης και ανταγωνιστικότητας της Ευρώπης.

(2) Στις 13 Ιουλίου 2010, το Συμβούλιο εξέδωσε σύσταση σχετικά με τους γενικούς προσανατολισμούς της οικονομικής πολιτικής των κρατών μελών και της Ένωσης (2010 έως 2014) και στις 21 Οκτωβρίου 2010 το Συμβούλιο εξέδωσε απόφαση σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές των πολιτικών απασχόλησης των κρατών μελών[4], οι οποίες από κοινού αποτελούν τις «ολοκληρωμένες κατευθυντήριες

---

1 ΕΕ L 209 της 02.08.1997, σ. 1
2 COM(2012) 319 τελικό
3 P7_TA(2012)0048 και P7_TA(2012)0047
4 Απόφαση 2012/238/ΕΕ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2012

γραμμές». Τα κράτη μέλη κλήθηκαν να λαμβάνουν υπόψη τις ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές στις οικονομικές τους πολιτικές και στις πολιτικές για την απασχόληση.

(3) Στις 12 Ιουλίου 2011, το Συμβούλιο εξέδωσε σύσταση σχετικά με το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων της Λιθουανίας για το 2011, και διατύπωσε τη γνώμη του σχετικά με το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης της Λιθουανίας για την περίοδο 2011-2014.

(4) Στις 23 Νοεμβρίου 2011, η Επιτροπή ενέκρινε τη δεύτερη ετήσια επισκόπηση της ανάπτυξης, σηματοδοτώντας την έναρξη του δεύτερου Ευρωπαϊκού Εξαμήνου εκ των προτέρων και ολοκληρωμένου συντονισμού πολιτικής, το οποίο εντάσσεται στη στρατηγική «Ευρώπη 2020». Στις 14 Φεβρουαρίου 2012, η Επιτροπή, βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011, εξέδωσε την έκθεση του μηχανισμού επαγρύπνησης[5], στην οποία δεν συμπεριέλαβε την Λιθουανία ως ένα από τα κράτη μέλη για τα οποία πρέπει να διεξαχθεί εμπεριστατωμένη επισκόπηση.

(5) Στις 2 Μαρτίου 2012, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε τις προτεραιότητες για την εξασφάλιση χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, δημοσιονομικής εξυγίανσης και μέτρων για την τόνωση της ανάπτυξης. Υπογράμμισε την ανάγκη να επιδιωχθεί διαφοροποιημένη και ευνοϊκή για την ανάπτυξη δημοσιονομική εξυγίανση, να αποκατασταθεί η υπό κανονικούς όρους χορήγηση δανείων προς την οικονομία, να υποστηριχθεί η ανάπτυξη και η ανταγωνιστικότητα, να καταπολεμηθεί η ανεργία και οι κοινωνικές επιπτώσεις της κρίσης και να εκσυγχρονιστεί η δημόσια διοίκηση. Κάλεσε τα κράτη μέλη να θέσουν σε εφαρμογή τις ανά χώρα συστάσεις του Συμβουλίου για το 2011 και να μετατρέψουν τις προτεραιότητες αυτές σε συγκεκριμένα μέτρα που θα περιληφθούν στα προγράμματα σταθερότητας ή σύγκλισης και στα εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων.

(6) Στις 2 Μαρτίου 2012, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κάλεσε επίσης τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στο Σύμφωνο για το Ευρώ + να υποβάλουν εγκαίρως τις δεσμεύσεις τους, προκειμένου να περιληφθούν στα αντίστοιχά τους προγράμματα σταθερότητας ή σύγκλισης και στα εθνικά τους προγράμματα μεταρρυθμίσεων.

(7) Στις 27 Απριλίου 2012, η Λιθουανία υπέβαλε το δικό της πρόγραμμα σύγκλισης, το οποίο καλύπτει την περίοδο 2012-2015 και, στις 30 Απριλίου 2012, το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων για το 2012. Για να ληφθεί υπόψη η μεταξύ τους αλληλεξάρτηση, τα δύο προγράμματα αξιολογήθηκαν ταυτόχρονα.

(8) Βάσει της αξιολόγησης του προγράμματος σύγκλισης του 2012, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, το Συμβούλιο είναι της γνώμης ότι το μακροοικονομικό σενάριο, στο οποίο στηρίζονται οι δημοσιονομικές προβολές του προγράμματος, είναι εύλογο. Εν πολλοίς συνάδει με τις εαρινές προβλέψεις της Επιτροπής του 2012 για τα έτη 2012 και 2013. Στόχος της δημοσιονομικής στρατηγικής που περιγράφεται στο πρόγραμμα είναι η διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος έως το 2012, όπως σύστησε το Συμβούλιο και η πρόοδος προς την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου (ΜΔΣ) τα επόμενα έτη. Το πρόγραμμα επιβεβαιώνει τον προηγούμενο ΜΔΣ, δηλαδή την επίτευξη διαρθρωτικού πλεονάσματος γενικής κυβέρνησης 0,5% του ΑΕΠ, ο οποίος αντανακλά επαρκώς τις

[5] COM(2012) 68 τελικό.

απαιτήσεις του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, καθορίζει πορεία εξυγίανσης τουλάχιστον κατά 1 ποσοστιαία μονάδα ετησίως, και προβλέπει ισοσκέλιση του προϋπολογισμού έως το 2015. Ενώ τα δημοσιονομικά σχέδια ανταποκρίνονται στην έγκαιρη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος, η μέση ετήσια δημοσιονομική προσπάθεια την περίοδο 2010-2012, με βάση το (εκ νέου υπολογισθέν) διαρθρωτικό δημοσιονομικό ισοζύγιο[6], προβλέπεται ότι θα είναι μικρότερη από το 2,25% του ΑΕΠ που απαιτεί η σύσταση του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2010. Η προγραμματιζόμενη ετήσια πρόοδος σε σχέση με τον ΜΔΣ κατά τα έτη που έπονται της διόρθωσης του υπερβολικού ελλείμματος είναι κάπως μεγαλύτερη από το 0,5% του ΑΕΠ σε διαρθρωτικούς όρους, δηλαδή, από το όριο που τίθεται στο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Ο προγραμματιζόμενος ρυθμός αύξησης των κρατικών δαπανών, λαμβάνοντας υπόψη τα μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων, συμμορφώνεται με το όριο δαπανών του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης το 2013 και το 2014, αλλά όχι το 2015. Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης προβλέπεται ότι θα παραμείνει κάτω από το 60% του ΑΕΠ κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου, αυξανόμενο σχεδόν στο 41% του ΑΕΠ το 2013, σύμφωνα με τις εαρινές προβλέψεις της Επιτροπής του 2012, ενώ το πρόγραμμα σύγκλισης θέτει ως στόχο τη μείωση του ελλείμματος περίπου στο 35% έως το 2015. Η μεταρρύθμιση και η υλοποίηση του δημοσιονομικού προγραμματισμού προχωρά, αλλά η κυβέρνηση δεν έχει ακόμα εγκρίνει την προτεινόμενη νομοθεσία. Η νομοθεσία αυτή θα βελτιώσει τη λογοδοσία εντός του δημοσιονομικού πλαισίου με τη σύσταση ανεξάρτητου φορέα και την αυστηρότερη εφαρμογή των κανόνων περί αποθεματικών του Δημοσίου.

(9) Με βάση μια συνολική στρατηγική φορολογικής συμμόρφωσης, θεσπίσθηκαν μέτρα το 2011 με τα οποία ενισχύθηκε η φορολογική συμμόρφωση και συγκεντρώθηκαν επιπλέον έσοδα. Εντούτοις, θα απαιτηθεί η συνέχιση της εφαρμογής της προκειμένου να αντιμετωπιστεί σοβαρά η φοροδιαφυγή.

(10) Οι δημογραφικές εξελίξεις δημιουργούν σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη βιωσιμότητα του συνταξιοδοτικού συστήματος. Αν και η Λιθουανία έχει θεσπίσει σταδιακή αύξηση της ηλικίας συνταξιοδότησης έως το 65ο έτος μέχρι το 2026, αυτό το μέτρο, από μόνο του, δεν διασφαλίζει ένα βιώσιμο και επαρκές συνταξιοδοτικό εισόδημα στο μέλλον και χρειάζεται να συμπληρωθεί και από άλλα μέτρα. Μεταξύ αυτών θα μπορούσαν να περιληφθούν η σύνδεση της ηλικίας συνταξιοδότησης και των μελλοντικών παροχών με δημογραφικούς παράγοντες, η θέσπιση σαφών κανόνων τιμαριθμικής αναπροσαρμογής, η καθιέρωση στενότερης σχέσης μεταξύ εισφορών και παροχών κοινωνικής ασφάλισης και η κατάργηση των κινήτρων πρόωρης συνταξιοδότησης. Επιπλέον, η Λιθουανία θα μπορούσε να κάνει καλύτερη χρήση της δυνατότητας επιπρόσθετων εθελούσιων συνταξιοδοτικών προγραμμάτων. Η καθιέρωση επαγγελματικών συνταξιοδοτικών συστημάτων θα ανακούφιζε το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και παράλληλα θα βελτίωνε την επάρκεια των μελλοντικών συνταξιοδοτικών εσόδων. Καταργήθηκαν τα αντικίνητρα παράτασης του εργάσιμου βίου.

(11) Ο νόμος περί γραφείων έκτακτης απασχόλησης, ο οποίος απέβλεπε στη διευκόλυνση της απασχόλησης μικρής διάρκειας, άρχισε να ισχύει την 1η Δεκεμβρίου 2011.

---

[6] Κυκλικά προσαρμοσμένο αποτέλεσμα μείον έκτακτα και προσωρινά μέτρα, όπως υπολογίσθηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής βάσει των στοιχείων που παρασχέθηκαν στο πρόγραμμα, σύμφωνα με την από κοινού συμφωνηθείσα μεθοδολογία.

Εντούτοις, ο αντίκτυπος αυτού του νόμου μπορεί να μην είναι σημαντικός, δεδομένου ότι γραφεία έκτακτης απασχόλησης λειτουργούσαν ήδη στη Λιθουανία. Μια γενική αναθεώρηση του εργατικού δικαίου θα μπορούσε να επισημάνει ορισμένους άσκοπους περιορισμούς και διοικητικούς φραγμούς που εμποδίζουν ευέλικτες συμβατικές συμφωνίες, διατάξεις περί απολύσεων και ρυθμίσεις ελαστικού ωραρίου εργασίας. Είναι αναγκαία επιπλέον μέτρα ώστε να ενισχυθεί η συμμετοχή στην αγορά εργασίας, ειδικότερα των νέων, των ανειδίκευτων και των μεγαλύτερης ηλικίας εργαζομένων, καθώς και η βελτίωση της ευελιξίας στην αγορά εργασίας.

(12) Η πρόκληση της ανεργίας των νέων (πάνω από 30 %) και η ανεργία ατόμων χαμηλής ειδίκευσης κατέστησαν ιδιαίτερα εμφανείς κατά τη διάρκεια της κρίσης. Η κυβέρνηση εφαρμόζει ορισμένα μέτρα για την προώθηση της απασχόλησης των νέων, όπως επιδότηση της πρώτης εργασίας και μειωμένες εισφορές κοινωνικής ασφάλισης. Εντούτοις, το ποσοστό ενεργοποίησης παραμένει πολύ χαμηλό και τα κονδύλια χρηματοδότησης ενεργών πολιτικών στην αγορά εργασίας θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικότερα με την καλύτερη στόχευση των δημοσίων έργων προς τις πλέον ευάλωτες ομάδες. Για να εξασφαλιστεί η καλύτερη μετάβαση από την εκπαίδευση στην αγορά εργασίας, θα μπορούσαν να γίνουν ελκυστικότερα τα προγράμματα μαθητείας και άσκησης, και να τεθεί σε λειτουργία ένα σύστημα πρόβλεψης της ζήτησης ειδικοτήτων. Τα μέτρα πρέπει να συνάδουν με τα αποτελέσματα της κοινής ομάδας δράσης Λιθουανίας-Επιτροπής για την ανεργία των νέων.

(13) Περίπου το 1/3 του πληθυσμού της Λιθουανίας αντιμετωπίζει τον κίνδυνο φτώχειας και μακρόχρονου αποκλεισμού. Η Λιθουανία ευρίσκεται σχετικά στην τέταρτη θέση στην ΕΕ. Το 2011, η χώρα προέβη σε τροποποίηση του νόμου περί χρηματικής κοινωνικής αρωγής προκειμένου να μεταρρυθμιστεί το σύστημα κοινωνικής στήριξης από τον Ιανουάριο 2012. Δρομολογήθηκε ένα πιλοτικό μοντέλο διανομής κοινωνικής στήριξης, άλλαξε η μέθοδος υπολογισμού του ποσού, καθιερώθηκαν ορισμένα κίνητρα εργασίας και αυξήθηκε η κάλυψη. Η μεταρρύθμιση της κοινωνικής αρωγής αποτελεί ένα βήμα προς τη μείωση των αντικινήτρων προς εργασία. Είναι αναγκαίο να συσταθεί ένα σύστημα παρακολούθησης για να αξιολογηθεί η αποδοτικότητά της και ο αντίκτυπός της στην ανακούφιση της φτώχειας. Η μεταρρύθμιση θα πρέπει επίσης να συνδεθεί με μέτρα ενεργοποίησης που θα ενισχύσουν τη συμμετοχή, ειδικότερα των επί μακρόν δικαιούχων κοινωνικής στήριξης.

(14) Η κυβέρνηση έχει δρομολογήσει, από το 2010, μια φιλόδοξη μεταρρύθμιση των κρατικών επιχειρήσεων, η οποία αποσκοπεί στην αναδιάρθρωση της εταιρικής διακυβέρνησης, την αύξηση της διαφάνειας και τη διάκριση μεταξύ κυριότητας και κανονιστικών αρμοδιοτήτων, καθώς επίσης και στη βελτίωση του ανταγωνισμού και της αποδοτικότητας. Η μεταρρύθμιση είναι συναφής και συνεπάγεται τόσο νομοθετικές όσο και οργανωτικές αλλαγές. Έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος ως προς τη διαφάνεια και τη λογοδοσία δεδομένου ότι οι εκθέσεις δημοσιεύονται πλέον σε τριμηνιαία και ετήσια βάση. Έχουν καθοριστεί σαφείς επιχειρηματικοί στόχοι. Εντούτοις, η κυβέρνηση έχει καθυστερήσει ορισμένα τμήματα της μεταρρύθμισης, μεταξύ άλλων τη διάκριση των εμπορικών από τις μη εμπορικές δραστηριότητες των κρατικών επιχειρήσεων, και προτίθεται να τις θέσει σε εφαρμογή το 2012.

(15) Η Λιθουανία έχει σημειώσει κάποια πρόοδο όσον αφορά την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων. Η κυβέρνηση ενέκρινε πρόγραμμα εκσυγχρονισμού πολυκατοικιών τον Δεκέμβριο του 2011, το οποίο όμως υπονομεύεται από άλλες επιδοτήσεις που

διατίθενται σε άλλους τομείς πολιτικής που μειώνουν τα κίνητρα των κατοίκων πολυκατοικιών να βελτιώσουν την ενεργειακή απόδοση. Είναι αναγκαίο να καταβληθούν περαιτέρω ουσιαστικές και ταχείες προσπάθειες για να βελτιωθεί η ενεργειακή απόδοση των κτιρίων.

(16) Υπάρχουν περιθώρια μετατόπισης της φορολογίας προς τη χρήση ενέργειας δεδομένου ότι τα έσοδα από περιβαλλοντικούς φόρους ευρίσκονται στην τρίτη χαμηλότερη θέση στην ΕΕ, ενώ οι φόροι που επιβάλλονται στις μεταφορές είναι οι χαμηλότεροι στην ΕΕ. Ο τεκμαρτός φορολογικός συντελεστής στην ενεργειακή κατανάλωση βρισκόταν, το 2010, στην έβδομη χαμηλότερη θέση στην ΕΕ, ενώ οι ενεργειακοί φόροι ως ποσοστό του ΑΕΠ είναι ελάχιστα μόνο χαμηλότεροι από τον μέσο όρο της ΕΕ.

(17) Η υποδομή του ενεργειακού συστήματος της χώρας στερείται ανταγωνισμού και διασυνδέσεων, και το γεγονός αυτό συνιστά ανασταλτικό παράγοντα για την ανάπτυξη. Οι ανεπαρκείς διασυνδέσεις δυσχεραίνουν τη δημιουργία ανταγωνιστικών ενεργειακών αγορών. Η συγκέντρωση παραμένει υψηλή (άνω του 90%) τόσο στην αγορά φυσικού αερίου όσο και στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας.

(18) Η Λιθουανία έχει αναλάβει σειρά δεσμεύσεων στο πλαίσιο του Συμφώνου για το Ευρώ +. Αυτές οι δεσμεύσεις, και η εφαρμογή των δεσμεύσεων που παρουσιάστηκαν το 2011, αφορούν την προώθηση της ανταγωνιστικότητας και της απασχόλησης, τη βελτίωση της διατηρησιμότητας των δημόσιων οικονομικών και την ενίσχυση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Η Επιτροπή αξιολόγησε την εφαρμογή των δεσμεύσεων βάσει του Συμφώνου για το Ευρώ +. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης αυτής ελήφθησαν υπόψη στις συστάσεις.

(19) Στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, η Επιτροπή διεξήγαγε ολοκληρωμένη ανάλυση της οικονομικής πολιτικής της Λιθουανίας. Αξιολόγησε το πρόγραμμα σύγκλισης και το εθνικό πρόγραμμα μεταρρύθμισης. Η Επιτροπή έλαβε υπόψη όχι μόνο τη συνάφειά τους για την άσκηση διατηρήσιμης δημοσιονομικής και κοινωνικοοικονομικής πολιτικής στη Λιθουανία ,αλλά και τη συμμόρφωσή τους προς τους κανόνες και τις κατευθύνσεις της ΕΕ, δεδομένης της ανάγκης να ενισχυθεί η συνολική οικονομική διακυβέρνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω συνεισφορών από το επίπεδο της ΕΕ στη διαμόρφωση μελλοντικών εθνικών αποφάσεων. Οι συστάσεις που διατυπώνει στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου αντικατοπτρίζονται στις συστάσεις 1 έως 6 κατωτέρω.

(20) Βάσει αυτής της αξιολόγησης, το Συμβούλιο εξέτασε το πρόγραμμα σύγκλισης της Λιθουανίας και η γνώμη[7] του αντικατοπτρίζεται ειδικότερα κατωτέρω στη σύσταση 1.

ΣΥΝΙΣΤΑ στη Λιθουανία να αναλάβει δράση κατά την περίοδο 2012-2013 προκειμένου:

1. Να εξασφαλιστεί η προγραμματισθείσα πρόοδος για την έγκαιρη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος. Προς τούτο, θα πρέπει να εφαρμόσει πλήρως τον προϋπολογισμό για το 2012 και να επιτύχει την διαρθρωτική πορεία προσαρμογής που καθορίζεται στη σύσταση που εξέδωσε το Συμβούλιο στο πλαίσιο της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος. Στη συνέχεια, να προσδιορίσει τα μέτρα που απαιτούνται για να εξασφαλιστεί η εκτέλεση της δημοσιονομικής στρατηγικής για το

[7] Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου.

2013 και τα επόμενα έτη όπως έχει προγραμματιστεί, καταβάλλοντας επαρκή προσπάθεια διαρθρωτικής προσαρμογής ώστε να σημειώσει επαρκής πρόοδος όσον αφορά την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου, μεταξύ άλλων με την τήρηση του ορίου δαπανών, ελαχιστοποιώντας ταυτόχρονα τις περικοπές στις δαπάνες για την τόνωση της ανάπτυξης. Στο πλαίσιο αυτό, να εξετάσει την αύξηση της φορολογίας που είναι λιγότερο επιζήμια για την ανάπτυξη, όπως της φορολογίας κατοικιών και της περιβαλλοντικής φορολογίας, ενισχύοντας παράλληλα τη φορολογική συμμόρφωση. Να ενισχύσει το δημοσιονομικό πλαίσιο, εισάγοντας μεταξύ άλλων στο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πλαίσιο υποχρεωτικά ανώτατα όρια δαπανών, η εφαρμογή των οποίων θα μπορεί να ελέγχεται.

2. Να θεσπίσει νομοθεσία όσον αφορά μια ολοκληρωμένη μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος. Να ευθυγραμμίσει την νόμιμη ηλικία συνταξιοδότησης στο προσδόκιμο ζωής, να θεσπίσει σαφείς κανόνες για την τιμαριθμική αναπροσαρμογή των συντάξεων, και να βελτιώσει τα προγράμματα συμπληρωματικής αποταμίευσης. Να στηρίξει την μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος με μέτρα για τους ενεργούς ηλικιωμένους.

3. Να αντιμετωπίσει την υψηλή ανεργία, ειδικότερα μεταξύ των νέων, των χαμηλής ειδίκευσης εργαζομένων και των μακροχρόνια άνεργων, εστιάζοντας πόρους σε ενεργές πολιτικές αγοράς εργασίας και βελτιώνοντας παράλληλα την αποδοτικότητά τους. Να ενισχύσει την αποτελεσματικότητα των προγραμμάτων μαθητείας. Να τροποποιήσει την εργατική νομοθεσία όσον αφορά τις ευέλικτες συμβάσεις, τις διατάξεις περί απολύσεων και τις ρυθμίσεις περί ελαστικού ωραρίου εργασίας.

4. Να αυξήσει τα κίνητρα προς εργασία και να δυναμώσει τους δεσμούς μεταξύ της μεταρρύθμισης στον τομέα της κοινωνικής μέριμνας και των μέτρων ενεργοποίησης, ιδίως όσον αφορά τις πλέον ευάλωτες ομάδες πληθυσμού ώστε να μειωθεί η φτώχεια και ο κοινωνικός αποκλεισμός.

5. Να υλοποιήσει όλες τις πτυχές της δέσμης μέτρων για τη μεταρρύθμιση των κρατικών επιχειρήσεων, και ιδίως να εξασφαλίσει τον διαχωρισμό μεταξύ των λειτουργιών κυριότητας και κανονιστικής ρύθμισης, καθώς και τον διαχωρισμό μεταξύ εμπορικών και μη εμπορικών δραστηριοτήτων. Να καθιερώσει κατάλληλα μέσα παρακολούθησης για να αξιολογήσει την αποτελεσματικότητα των μεταρρυθμίσεων και να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση όλων των κρατικών επιχειρήσεων με τις απαιτήσεις της μεταρρύθμισης.

6. Να εντείνει τα μέτρα για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων, μεταξύ άλλων, με την άρση των αντικινήτρων και την ταχεία εφαρμογή του ταμείου χαρτοφυλακίου. Να προωθήσει τον ανταγωνισμό στα ενεργειακά δίκτυα βελτιώνοντας τη διασύνδεση με τις χώρες της ΕΕ τόσο για την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας όσο και την αγορά αερίου.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος